

Mina ja lastehoid

5. juunil 2013 avas Märjamaal ukse Mürakaru lastehoid. Oma tööst räägib lastehoiu juhataja Airi Raidmets.

Kuhu oled praeguseks jõudnud?

Loodan, et olen end natukenegi tõestanud. Eelkõige tõestasin endale, et ma saan hakkama. Alustasin ju nullist. Püüan juhtida hoidu ja samal ajal olla ka lapsehoidja. Olen juurde õppinud töötamist erivajadustega lastega ning oleks hea meel veel veidi end täiendada.

Mis sind selles töös köidab?

Õige vastus on – lapsed. Mulle on korduvalt öeldud, et olen laste magnet ja saan nendega hakkama.

Kunagi ühel reisil käies viidi meid ühte väga vaesesse

Mürakaru lastehoius tegeleb lastega Airi Raidmets.

Foto: Piret Linnamägi

külla. Lapsed jooksid paljajalu, rābaldunud riietes ringi, ninad tatiseid peas. Meid oli päris suur grupp ja kõigil oli hale vaadata sellist pilti, kuid kõik hoidsid distantsi. Tahtsin teha pilti, kuidas lahtisel tulel olematu panniga jahust ja veest

jooksevad peitu minu sülle. See pilt ütleb vahest rohkem kui tuhat sõna.

Lapsevanemate sage kösimus on, kuidas hakkama saada jonniva lapsega?

Jonn on väikelapse loomulik osa. Kuid aru tuleb saada, millest jonn tuleb sellel päeval lapse sisse.

Eks see üks katsumus on,

mingit saia moodi plõnni küpsetatakse ja sellega lastel hing sees hoitakse. Nii kui ma sinna kükitasin ja end pildistamiseks valmis sättisin, olid ootamatult kõik need paljasjalgsed jõmmid ümber minu ja süles.

Vahel kaupluses jalutades jälgin mõnd kriiskavat ja asju nõudvat last. Mõni lapsevanem hüppab või nahast välja ja on nõus kõik asjad korvi laduma, peaasi et väike päkapikk vakka jääks ja rahul oleks. Mõni teeb näo, et see küll minu laps ei ole. Naljanumber on see, et kui ma vaatan last ja manan vastavalt olukorrale kas üllatunud või kurva või mis iganes näo ette, jääb laps nagu võluväel minu vaatamisest vakka ja reeglina unustab ka oma nõudmised.

Ju siis on minus see x-faktor ja ainuõige on töö lastega.

On sul rääkida mõni tore lugu või vahva ütlus lastelt?

Kuna minul on hoida lapsed enamjaolt vanuses 1,6–3 aastat, siis ega juttu palju pole. Tegelikult juttu on palju, aga minul lihtsalt pole seda sõnaraamatut, et suudaks tõlkida erinevaid lauseid ja ütlusi. Eks kindlasti on midagi vahvat öeldud, nii et naerad pool päeva selle ütlemise peale, aga hetkel ei tule kohe meelde.

Suvekuudel on muidugi suuremaid lapsi ka. Kui lasteaiad puhkavad, siis olen vastu võtnud lasteaialapsi. Vahel on ka lapsi, kellel on vaja ainult üks päev hoidu.

Väga tihti on nii, et lapsed ei taha algul tulla, sest on ju kõik võõras ja on täitsa võõras tädi, kes tahab temaga mängida, aga kui saabub kojumineks, keelduvad lapsed ära minemast. Lehvitavad emmele või